

Advertisement for 'ପ୍ରକାଶକ' (Publisher) and 'ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ' (Distribution Point) with contact details and a small image of a person.

ଯିଏ ଦଳ ଛାଡ଼ିଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯାଇପାରନ୍ତି, ମୁଁ ନୂଆ ଶିବସେନା ଗଢ଼ିବି : ଉଦ୍ଧବ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୫/୦୬ : ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଲାଗିରହିଥିବା ରାଜନୈତିକ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ କଡ଼ା ଜବାବ ଦେଇଛନ୍ତି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡା. ଶିବସେନାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍ଧବ ଠାକରେ । 'ଯେଉଁମାନେ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ଯାଇପାରନ୍ତି, ମୁଁ ନୂଆ ଶିବସେନା ଗଢ଼ିବି' ବୋଲି ଉଦ୍ଧବ କହିଛନ୍ତି । କର୍ପୋରେଟରଙ୍କୁ ଭିଡ଼ିଓ କନଫରେନ୍ସ୍ ଜରିଆରେ ଉଦ୍ଧବୋଧନ ଦେବା ସମୟରେ ବିରୋଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଭଳି କଥା ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଉଦ୍ଧବ । ଉଦ୍ଧବୋଧନ ଦେବା ସମୟରେ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସାଧାରଣ ଶିବସେନା କର୍ମୀମାନେ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରିପଦ୍ୟ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମାଲୋଚନାକୁ ମୋର ପରବାର ନାହିଁ । ଆପଣା ଲୋକେ ଶିବସେନା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ରତା କରିଛନ୍ତି । ଗୌରୀବାଟରେ ତେରା ପକାଇଥିବା ଏକନାଥଙ୍କ ସହ ଅଧିକାରୀ

ବିଧାୟକ ଯୋଗଦେଉଥିବାରୁ ମୋ ସରକାର ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ିଛି । ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ବିଧାନସଭାରେ ନିର୍ବାଚନରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିବାକୁ ଆଶାଯାଉଥିବାବେଳେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ରୋହୀଙ୍କୁ ଚିତ୍କୋଟ ଦେଉଥିଲୁ । ଆପଣମାନଙ୍କ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ବିଜୟୀ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ଅସହଜ ହୋଇ ଏବେ ନିଜ ପଡ଼ିଆରା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ ଦଳକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ କୃତଜ୍ଞତା ଜାପନ କରିବା କଥା ମୁଁ କରିପାରୁନାହିଁ ବୋଲି ଉଦ୍ଧବ କହିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କଣେ ଶିବସେନା କର୍ମୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେବେ ତେବେ ବିକେପି ସହ ଯୋଗ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ କଣେ ମଧ୍ୟ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ମୋତେ କହିବାର ଥିଲା । ମୁଁ ତାକୁ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କରାଇଦେଉଥାନ୍ତି । ବିକେପି ସହିତ ମେଣ୍ଟ କରିବା ଛଡ଼ା ବିଦ୍ରୋହୀ ବିଧାୟକଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଆଉ ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ସରକାର ଗଢ଼ିବାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ସେ ସରକାର ଦେଖି ଦିନ ଚିଣ୍ଡିବ ନାହିଁ । କାରଣ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଧାୟକ ବାସ୍ତବରେ ଖୁସି ନାହାଁନ୍ତି' ବୋଲି ଉଦ୍ଧବ ଠାକରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଜୁଲାଇରେ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ମାଟ୍ରିକ୍ ରେଜଲ୍ୟୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ଆଗାମୀ ଜୁଲାଇ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ମାଟ୍ରିକ୍ ରେଜଲ୍ୟୁ । ଶନିବାର ଦିନ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୀର ରଂଜନ ଦାଶ ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହୋଇଛି ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଆସିବା ପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ରେଜଲ୍ୟୁ ନେଇ ବୋର୍ଡ଼ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିବା ସେ କହିଛନ୍ତି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଏପ୍ରମ ୨୯ ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମେ ୭ରେ ସରିଥିଲା ମାଟ୍ରିକ୍ ପରୀକ୍ଷା । ସକାଳ ୮ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା ପରୀକ୍ଷା । ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମେ ୨୧ ରୁ ୫୮ଟି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ୟୁକ୍ରେନକୁ ମିଳିପାରେ ଇଣ୍ଡିଆରେ ସଦସ୍ୟତା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୫/୦୬ : ଦୀର୍ଘ ୪ ମାସ ଧରି ୟୁକ୍ରେନ ଛାଡ଼ିବେ ବର୍ତ୍ତମାନାକାଶ୍ ଘରାଣି ଚାଲିଛି ରୁଷ । ୟୁକ୍ରେନରେ କେତେ କଣ ଖଟି ହେଲାଣି ତାର ଆକଳନ କରିବା କାଠିକର ପାଠ । ରୁଷ ସହ ଦମର ସହ ଲଢ଼େଇ କରୁଥିବା ୟୁକ୍ରେନ ଆଗକୁ ବଡ଼ଆଶୁକ୍ତି ପାଇଛି । କାରଣ ଜୁନ ୨୩ ତାରିଖରେ ୟୁରୋପୀୟ ସଂଘର ସଦସ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତି ଭାବେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ୟୁକ୍ରେନକୁ ମିଳିଛି ସବୁଜ ସଙ୍କେତ । ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ସଂଘର ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀରେ ନିଆଯିବ ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ୟୁକ୍ରେନକୁ ସଦସ୍ୟତା

ମିଳିବା ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପୁଟିନ୍‌ଙ୍କୁ ବଡ଼ ଝଟକା ଲାଗିଛି । ୟୁକ୍ରେନର ବିଭିନ୍ନ ସାମରିକ ଠିକଣା ଉପରେ କ୍ରେମଲିନ୍ ଘନଘନ ଆକ୍ରମଣ କରିଛି । ପୂର୍ବ ୟୁକ୍ରେନକୁ ଯେଉଁବା ପାଇଁ ମିଆଇଲମାତ କରିଛି ରୁଷ । ସେହିପରି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବେଲାୟୁଷର ବିମାନ ଠିକଣାରୁ ୟୁକ୍ରେନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିରିହିଛି । ୟୁକ୍ରେନ ଉପରେ ୫୦ ରୁ ଅଧିକ ମିଆଇଲ ମାତ କରାଯାଇଛି ।

ପୁଲିସ ଏନକାଉଣ୍ଟରରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଅପରାଧୀ ବିଶ୍ୱଜିତ ସାହୁ ଆହତ : ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ସହଯୋଗୀ ଗିରଫ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ଅପରାଧୀଙ୍କ ହାତରେ ଏକେ-୪୭ ଭଳି ମାରଣାସ୍ତ୍ର । ଏଭଳି ଏକ ଖବର ଆସିଛି ଉତ୍ତର ନଗରୀ ରାଉରକେଲା ରୁ । ଅପରାଧୀ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ରାଉରକେଲା ପୋଲିସ ଏନକାଉଣ୍ଟର କରିଥିଲା ଓ ପୋଲିସ ଉପରକୁ ଗୁଳି କରି ଖସିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବା ବେଳେ କାରୁ କରିଥିବା ଅପରାଧୀଙ୍କ ନିକଟରୁ

ଏକେ-୪୭ ବନ୍ଧୁକ ସହ ରିଭଲଭର ଆଦି ଜବତ କରିଛି ପୋଲିସ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଏହି ଅପରାଧୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକେ-୪୭ ଆସିଲା କିପରି ? ଅପରାଧୀଙ୍କ ହାତରେ ଏକେ-୪୭ ବନ୍ଧୁକ । ପୋଲିସ ଗୁଳିରେ ଆହତ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଛି ଏହି ବିପଦଜନକ ମାରଣାସ୍ତ୍ର । ଅପରାଧୀ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ରାଉରକେଲା ପୋଲିସ କରିଛି ଏନକାଉଣ୍ଟର । ପୋଲିସ ଉପରକୁ ଗୁଳି କରି ଖସିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବା ବେଳେ କାରୁ କରିଥିବା ଅପରାଧୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକେ-୪୭ ବନ୍ଧୁକ ସହ ରିଭଲଭର, ଜାବଡ଼ ଗୁଳି ଓ ଏକ କାର ଜବତ କରାଯାଇଛି । ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଏକେ-୪୭ ଭଳି >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ଏକନାଥ ସିନ୍ଧେଙ୍କୁ ଉପ-ବାଚସ୍ପତିଙ୍କ ଝଟକା : ୧୬ ବିଦ୍ରୋହୀ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୫/୦୬ : ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜନୀତିରେ ଏବେ ଘଟିବେ ଘୋଡ଼ା ଛୁଟୁଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଏକନାଥ ସିନ୍ଧେଙ୍କ ବଳ ଦିନକୁ ଦିନ ବହୁଥିବାବେଳେ, ଅନ୍ୟପଟେ ଉଦ୍ଧବ ଠାକରେଙ୍କ ଚେନସର୍ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଛି । ଏହାରି ଭିତରେ ଏକନାଥ ସିନ୍ଧେଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ୧୬ ବିଦ୍ରୋହୀ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ସମନ କାରି କରିଛନ୍ତି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ବିଧାନସଭାର ଉପ-ବାଚସ୍ପତି । ଆସନ୍ତା ଜୁନ ୨୭ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ସାଢ଼େ ୫ଟା ସୁଦ୍ଧା ଜବାବ ରଖିବାକୁ ଏହି ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପଟେ ଶିବସେନା ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଣା ବୈଠକରେ ସାମିଲ

ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଛି । ପାର୍ଟିର ମୁଖ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ସୁନୀଲ ପ୍ରଭୁ ୧୬ ବିଦ୍ରୋହୀ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଘୋଷିତ କରିଥିବା ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ତା ସହିତ ଆସନ୍ତା ଜୁନ ୨୭ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ୫ଟା ଭିତରେ ସେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଣାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସୂଚିତ ରହିଲେ ସେନେଇ ଜବାବ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି ନୋଟିସ୍‌ରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦି ବିଧାୟକମାନେ ଜବାବ ଦେବେନି ତେବେ ଏହା ଧରିନିଆଯିବ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କହିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ଏହାପରେ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ନୋଟିସ୍‌ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ସେପଟେ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଲାଗିରହିଥିବା ରାଜନୈତିକ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ କଡ଼ା ଜବାବ ଦେଇଛନ୍ତି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଡା. ଶିବସେନାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉଦ୍ଧବ

ମୁମ୍ବାଇରେ ୧୦ ଜୁଲାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ଫ୍ୟୁ, ସବୁ ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସୁରକ୍ଷା ବଢ଼ିଲା

ମୁ.ମ୍.ଇ., ୨୫/୦୬ : ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗତ ୫ଦିନରୁ ଚାଲିଥିବା ରାଜନୈତିକ ଗତିରୋଧ ମଧ୍ୟରେ ଶନିବାର ଦିନ ମୁମ୍ବାଇରେ ୧୦ ଜୁଲାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ଫ୍ୟୁ ଲଗାଦିଆ ଯାଇଛି ଏବଂ ସର୍ବଦଳୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସୁରକ୍ଷା ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ମଧ୍ୟ ଆଜି ଦ୍ୱିପୁହରରେ ଉତ୍ସାହନଗରରେ ଶିବସେନା ସାଂସଦ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଶିଂଦେଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଭଙ୍ଗାଚୁରା କରାଯାଇଛି । ଆଜି ସକାଳେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଶିବସେନା ବିଧାୟକ ମଙ୍ଗେଶ କୁଟାଲକରର ମୁମ୍ବାଇସ୍ଥିତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ପୁଣେରେ ତାନୀକୀ ସାବରକର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଭଙ୍ଗାଚୁରା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ୧୯ ଶିବସେନାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଛି । ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କାରୁନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନାଇ ରଖିବା ପାଇଁ କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଜମୋହନଙ୍କ ଆହତତ୍ୟାରେ କାରଣ ଖୋଜିବ କମିଶନରେ ଚାଲି ଯୋଗିସ୍

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ଅଭିନେତା ରାଜମୋହନ ପରିତ୍ରାଙ୍କ ଆହତତ୍ୟାକୁ ନେଇ ଏବେ ବି ସସପେନ୍ସ କାରି ରହିଛି । ଆହତତ୍ୟା ପଛର କାରଣ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରାଚୀ ବିହାରରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ପହଂଚିଲା କମିଶନରେ ଚାଲି ଯିବ । କମିଶନରେ ଚାଲି ଯିବ ମହିଳା ଟିମ୍ ରାଜମୋହନଙ୍କ ଘରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ୨ ଝିଅ, ଭାଇ, ପୁତୁରାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାକରା କରିଛି । ଶନିବାର ପ୍ରାୟ ୨୯ଟା ଧରି ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାକରା କରିଛି କମିଶନରେ ଚାଲି ଯିବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜମୋହନଙ୍କ ଆହତତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଆସନ୍ତାକାଲି ମଧ୍ୟ ତଦନ୍ତ କାରି ରହିବ । ଆହତତ୍ୟା ମାମଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ଜର୍ମାନୀ ଓ ୟୁଏଇ ଗଣ୍ଠରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

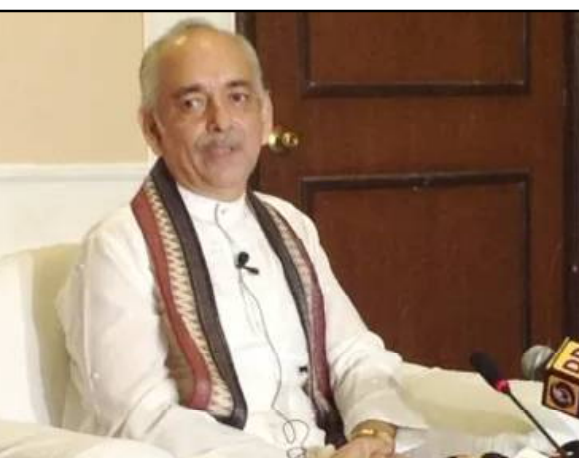
ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୨୫/୦୬ : ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀ ଶନିବାର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଜି-୭ ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀରେ ପରିବେଶ, ଶକ୍ତି, ଜଳବାୟୁ, ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୋଧ, ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଭଳି ସମସାମୟିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମତ ବିନିମୟ ହେବ । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେ କିଛି ଦେଶର ନେତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହୀ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ତିନି ଦିନିଆ (୨୬-୨୮) ଜର୍ମାନୀ ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତ ଆରବ ଏମିରେଟ୍ସ (ୟୁଏଇ) ଗଣ୍ଠ ପାଇଁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ କାରି ଏକ

ବିଦ୍ୱତିରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ନିମନ୍ତେ କ୍ରମେ ଜର୍ମାନୀ ଗଣ୍ଠରେ ଅଧିକରଣ ଜି-୭ ଶିଖର ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗଦେବେ । ଜର୍ମାନୀ ତାମସେଲର ଓଲାଫ ଷୋଲଜଙ୍କ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ଗତ ମାସରେ ଭାରତ-ଜର୍ମାନୀ ଆତ୍ମ ସରକାରୀ ପରାମର୍ଶ (ଆଇଜିସି) ପରେ କୁଳପତି ଷୋଲଜଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଭେଟିବା ଆନନ୍ଦବାହକ ହେବ ।

ଗିନିଜ୍ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ରେକର୍ଡରେ କେନ୍ଦୁଝର ରଥ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ନେଇ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଗଜପତି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ସବୁଠୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚର ରଥ ଭାବେ କେନ୍ଦୁଝର ରଥଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଗିନିଜ୍ ବୁକ୍ ଅଫ୍ ରେକର୍ଡରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ପୁରୀ ଗଜପତି ବିଦ୍ୟାସିଂହ ଦେବ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପୁରୀ ରଥ ହିଁ ସବୁଠୁ ଉଚ୍ଚ ହେବା କଥା । ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘୋଷଯାତ୍ରାର ମୂଳପାଠ ହେଉଛି ପୁରୀ କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦୁଝର ରଥର ଉଚ୍ଚତା ପୁରୀ ଠାରୁ ଅଧିକ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପରମ୍ପରା ପ୍ରତି କୁଠାରଘାତ । ତେଣୁ ସେଠାକାର ମନ୍ଦିର ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ପ୍ରଶାସନ ଏଥିପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଜରୁରୀ ବୋଲି ଗଜପତି କହିଛନ୍ତି । ପୁରୀରେ ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥର ଉଚ୍ଚତା ୪୪ ଫୁଟ

ହୋଇଥିବା ବେଳେ କେନ୍ଦୁଝର ରଥର ଉଚ୍ଚତା ୭୨ ଫୁଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏଥିରେ ୧୬ ଟକ ରହିଥାଏ । ରଥର ଗୋଲେଇ ୪୫ ଫୁଟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରେକର୍ଡରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ।

ହେଲମେଟ୍ ନପିଛି ଫାଇନ୍ ଗଣିଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବିଧାୟକ !

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ଟ୍ରାଫିକ୍ ନିୟମ ଭାଙ୍ଗି ଫାଇନ୍ ଗଣିଲେ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବିଧାୟକ । ବିନା ହେଲମେଟ୍ରେ ବାଇକରେ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ଧେଶ୍ୟ ଲାଗିଲା କମିଶନାରୀ । ଟ୍ରାଫିକ୍ ଆନାରେ ପହଞ୍ଚି ୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ଫାଇନ୍ ଦେଲେ ବିଧାୟକ ସ୍ୱରୂପ ଦାସ । ପ୍ରକୃତରେ ଆଜି ସକାଳେ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୀର ଦାଶ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ବିଧାୟକ ସ୍ୱରୂପ ଦାସ ମର୍ଟ୍ଟ୍ ଥିଲେ ?ରେ ଯାଉଥିଲେ । ପରେ କିଛି ସ୍କୁଲକୁ ଅଟାକ ଗଣ୍ଠରେ ଯିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ । ଏହାପରେ ଉଭୟ ବିଧାୟକ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏକ ବାଇକ୍ ଯୋଗେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍କୁଲ ପରିଦର୍ଶନରେ ବାହାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉଭୟଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ହେଲମେଟ୍ ନଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱର ହେମକାପଦା ଛକରେ

କଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ହେଲମେଟ୍ ନପିଛି କେମିତି ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । ପରେ ଟ୍ରାଫିକ୍ ପୁଲିସ୍ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ବିଧାୟକଙ୍କୁ ନାହିଁରେ କଟାଯାଇଥିଲା । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଏବେ କିଲ୍ଲାଖାରୀ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ସମ୍ମିଳନୀ ଚାଲିଛି । ଗତ ୨୩ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦୁଝରରେ, >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ମାକ ପଶିକିଆ କହିପାରିଲେନି ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପିଲା : ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦରମା ବନ୍ଦକଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୫/୦୬ (ନି.ପ୍ର): ମାକ ପଶିକିଆ କହିପାରିଲେନି ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପିଲା । ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦରମା ବନ୍ଦ କଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ । ଏଭଳି ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢ଼ା କେମିତି ଚାଲିଛି ତାର ତଦାରଖ ପାଇଁ ଆଜି ଅଟାକ ଗଣଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୀର ଦାସ ବାଲେଶ୍ୱରର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସ୍କୁଲର ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ପଶିକିଆ ପଚାରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ପିଲା କହିପାରିନଥିଲେ । ଏପରିକି କିଛି ପିଲା ତିନିକେ ପଶିକିଆ କହି ପାରିନଥିଲେ । ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପିଲା ତିନିକେ ପଶିକିଆ ନ

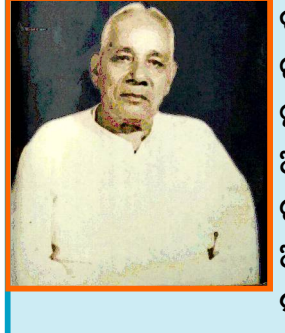
କହିପାରିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଦରମା ବନ୍ଦକଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ । ମନ୍ତ୍ରୀ ୪ ଦିନିଆ ଗଣ୍ଠରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାର ମାନ ବଢ଼ାଇବା ଲାଗି ବିଚାରବିମର୍ଶ କରାଯାଇଛି । ଏଥିସହ ତାଙ୍କ ଦରମା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷାଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀ । ମନ୍ତ୍ରୀ ୪ ଦିନିଆ ଗଣ୍ଠରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାର ମାନ ବଢ଼ାଇବା ଲାଗି ବିଚାରବିମର୍ଶ କରାଯାଇଛି ।

ଧାରାବାହିକ :

ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୮୦
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପରାୟ...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ଡ଼ାକ୍ତରୀଶାଳା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଡ଼ାକ୍ତରୀୟ ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତେପୁଡ଼ି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୭ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣା ଥିଲା। ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚତମ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାନା ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖିଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧ୍ଵନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣାଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ବିନୋଦିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ସ୍ଵାମୀୟ ବାଳିକା ଷ୍ଠକରେ ଗୋଟିଏ ନାଟକ ଅଭିନୟର ଯୋଗାଡ଼ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ଝିଅମାନେ ପଢ଼ାପଢ଼ିରେ ବାଳିକା ଷ୍ଠକର ଶିକ୍ଷାପ୍ରେତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତୀ ବିନୋଦିନୀଙ୍କ ବୟା ମୋ ବୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଝିଅମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଝିଅମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତ ଶିକ୍ଷା ବାଲେଶ୍ଵର ଜଣେ ବୃହତ୍‌ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟହ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାଧ୍ୟତା ସହିତ ସଙ୍ଗତ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥାଆନ୍ତି । ତାହା ଦେଖି ଶ୍ରୀମତୀ ବିନୋଦିନୀ ମୋ ଝିଅମାନେ ନାଟକାଭିନୟରେ ଯୋଗଦେବାପାଇଁ ମୋର ଅନୁମତି ସକାଶେ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ମୁଁ ଅନୁମତି ଦେଲି ଓ ନିରୁପମା, ସୁସମା, ସୁରମା, ନାଳିମା ଓ ଉମା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ସର୍ବାପେକ୍ଷା ସୁସମା ଲଳିତ କଣ୍ଠ ନିୟତ ସଙ୍ଗୀତର ସମସ୍ତେ ପ୍ରଣୟା କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ମାତ୍ର ତିନିବର୍ଷରେ ସୁସମା ପଢ଼ିନଥିବା ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଶିଶୁମୁଖରେ ଇଚ୍ଛା ଦେବାଟି ଗୀତ 'ରଠ ପୁଲରାଣୀ ତୋଳ ମୁଖ ଖାଦି ନୟନ ମିଳିଯା ଚାହାଁରେ' ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟଗର୍ଭୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତାହାର ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତିଭାର ଆସନ ସୂଚନା ଦେଉଥିଲା । ଆଜି ସେହି ଶିଶୁବନ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ମୋର ହୃଦୟ

ତନ୍ତ୍ରରେ ଝଙ୍କୁତ ହେଉଅଛି । ହାୟ! ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଆଜି ସ୍ମରଣେ ।
ଏହି ବର୍ଷ ତିସେଇ ମାସ ଆରମ୍ଭରେ ବିନେ ସକାଳେ ମୁଁ ପୂର୍ବରାତ୍ରରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିରାମ ପରେ ଘର ବାହାର ବାରଣ୍ଡାରେ ଖରା ପିଠେଇ ବସିଛି । ଏହି ଖରା ସମୟରେ ଜଣେ ପଶିମା ବୁଦ୍ଧ ସାଧୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ସୁଦଳ ହଠାତ୍ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ । କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ ବିରକ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵରରେ କହିଲି । ତହିଁକୁ ସାଧୁ ତାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ କହିଲେ, 'ବାବା! ବିରକ୍ତ ହୁଅନାହିଁ । ତୁମର ଜଗଦୀଶକୁ ବଦଳି ହୁଅନୁ ଆସି ସାରିବି । ତାକତରକୁ ଲୋକ ପଠାଅ, ସରକାରୀ ଚିଠି ଆଣିବି ।' ତତ୍ପରେ ମୋ ଚପରାସା ବନମାଳା ଦାସକୁ ପଠାଇଲି ଓ ସେ ସରକାରୀ ଲଫାୟା ଖଣ୍ଡେ ମୋତେ ଦେଲା । ଫିଟାଳ ଦେଖିଲି, ପ୍ରକୃତରେ ପୁରାକୁ ମୋର ବଦଳି ହୁଅନ୍ତୁ । ହିନ୍ଦୁ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଗଣ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ଏଥିର ପ୍ରକୃତ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲି ଓ ସାଧୁଙ୍କ ସତ୍ୟାପନାବିଧାନ କରି ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲି ।
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ମୋ ଜୀବନର ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୟକର ଓ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ । ମୋ ବୟା ଘରର

ମାଲିକାଣୀ ଥିଲା ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବୁଢ଼ା ବାଲିକା । ଏହି ବୟାଘରକୁ ଲାଗି ତାଙ୍କ ନିଜ ବୟାଘର । ସେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଆମ ଘରକୁ ଆସି କାନ୍ଦୁରେ ମୋ ପିଲାମାନେ ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ ଦାଗ ପକାଇଛନ୍ତି, କେଉଁଠାରେ ମରକା ପଢ଼ିଛି, ଫୁଲ ଛିଆଇ ନେଇଛନ୍ତି, ଇତ୍ୟାଦି କହି ବହୁ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି । ଆମ ବୟାଘରର କାନ୍ଦୁକକୁ ତାଙ୍କ କଦଳୀ ଦାଗ ଓ ନିକଟରେ ଗଢ଼ିଆ ଯୋଖରା । ଦିନେ ଆସି ମୋ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କ ସେହି ଯୋଖରାକୁ ମାଛ ଧରି ନେଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ମୁଁ ତହିଁରେ ପ୍ରତିବାଦ କଲି । ମାଛ ଧରି ନେଇଥିଲେ ତ ଆମେମାନେ ତାହା ଖାଇଥାନ୍ତୁ । ସେ ମୋ ସଙ୍ଗେ କଳି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଓ କହୁ କହୁ କହିଲେ ଯେ, ଦିନେ ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ନିଜେ ରହି ମୋ ତାଙ୍କରଦ୍ଵାରା ମାଛ ଧରା ନେଇଥିବା ସେ ନିଜେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ଏବେ ମିଛ କଥାରେ ମୋ ଭିତରୁ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ନିଆଁ ବାହାରିଲା । ମୁଁ କହି ଉଠିଲି, 'ଦୁହାଁ, ଏବେ ମିଛ କଥାଟାଏ କହୁଛ? ତମ ଜିଭ ଛିଟିଯିବ । ଆଉ ଯେମିତି ମିଛ କହିପାରିବ ନାହିଁ ।' ତତ୍ପରେ ଚୁପ୍‌ଚାପି ଗର୍ଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କଥା କହିବା ପାଇଁ ତୁଣ୍ଡ, ତୁଣ୍ଡ, ଛିଆଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତଥାପି ଗର୍ଗ ଗର୍ଗ । ତୁଣ୍ଡ ଆଉ ଫିଟୁନାହିଁ! ଗୋଟିଏ ହାତ କତାଡ଼ି ପାଟିକରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଟିରୁ କଥା ଆଉ ପରିଷ୍କାର ଭାବେ ଫିଟୁନାହିଁ । ମୋର ବହୁ ଭୟ ହେଲା । କ'ଣ ହେଲା ବୋଲି ତାଙ୍କ ମୁହଁ, ମୁଣ୍ଡ, କାନ ଆଉଁଷି ମୁଣ୍ଡରେ ପାଣି ଛିଞ୍ଚି ଘର ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ସକାଶେ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କୁ ଡାକିଲି । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରିନେଇଲେ । ଅଧ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଭାଷ୍ଠରଗଞ୍ଜ ଅନେକଲୋକ ଓ ପରିଶେଷରେ ଜଣେ ଗୋରା ପାତ୍ର ଆସିଲେ । ଭାଷ୍ଠରଗଞ୍ଜ ପ୍ରଧାନତଃ ଗୋଟିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ବନ୍ଦୀ । ସମସ୍ତେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ କଣ କଲି । ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲି ଓ ମୋର କିଛି ଦୋଷ ନଥିବା କହିଲି । ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଟି ଫିଟିଲା ନାହିଁ । ତତ୍ପରେ ଅନେକ ଦିନ କିଛି ଦୋଷ ନଥିବା କହିଲି । ଆଉ ତାଙ୍କ ପାଟି ଫିଟିଲା ନାହିଁ । ତତ୍ପରେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ସେ ସର୍ବଦା ଖଣ୍ଡେ ସୁନ୍ଦର ଧରିଆଣ୍ଡି ଓ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟା ପେନ୍‌ସିଲ୍‌ରେ ତା' ଉପରେ ଲେଖି ଦେଉଥାନ୍ତି । ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକ୍ରମିତ ମାନସିକ ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ବାକ୍‌ରେଭାସ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭବ । ପୂର୍ବକାଳର ଋଷି, ମୁନିମାନଙ୍କ ଅଭିଶାପ ଏହାହିଁ ପ୍ରମାଣ । (କ୍ରମଶଃ)

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଗୀତିକାର, ସଂଳାପକାର, କାହାଣୀ ଓ ପଟ୍ଟକଥା ଲେଖକ ଭାବରେ ଡ. ରଜନୀରଂଜନଙ୍କ ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ଼ । ପ୍ରାୟ ୯୦ଟିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି । ଦୁଇ ଦୁଇଥର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁରସ୍କୃତ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶର ଧାରାରେ ଘଟଣା, ଦୂର୍ଦ୍ଦଶଣା, ଅଭିଜ୍ଞତାର ତିଳ ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଧ୍ଵନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଏ ପ୍ରୟାସ ।

ଭାଗ- ୪୪

|| ସିନ୍ଦୂର ||

ପୂର୍ବରୁ କହିଛି ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଚାରୋଟି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ପାଞ୍ଚଟି । ତୁ ମୋ ପୁନା ତୁ ମୋ ହାରା, ଦିଖିନା ଦିଖିନା, ସପନର ନାୟିକା, ପ୍ରେମିକା ଭିନ୍ନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସେନ୍ଦ୍ର ସର ହୋଇଥିଲା ୨୦୧୩ ମସିହାରେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି କିନ୍ତୁ ପ୍ରୋଫେସର ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିନଥିଲା । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିର ନାମ ଥିଲା 'ସିନ୍ଦୂର' । ସିନ୍ଦୂରର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ୨୦୧୨ ମସିହାକୁ । ସିନ୍ଦୂର ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ଥିଲା । 'ପ୍ରେମିକା' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ । 'ପ୍ରେମିକା' କଥା ପରେ କହିବି ।

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଣୟ କେଠିକି ନାମ ବେଶ୍ ଜଣାଶୁଣା । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ସଦ୍ୟ ଡ଼ାକ୍ତରୀୟ କୁହନ୍ତୁ, ପୂର୍ବସିଦ୍ଧି ଡ଼ାକ୍ତରୀୟ କୁହନ୍ତୁ ସବୁଥିରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର । ଇ.ଡି.ଭି.ରେ ତାଙ୍କର କଳା ସମୟରୁ ପ୍ରଣୟ ବାବୁଙ୍କ ସହ ମୋର ସଂଯୁକ୍ତ । ପରେ ତାଙ୍କର ଛାଡ଼ି ଓଲଟିଲେ ଫୁଲ ଚାନ୍ଦ୍ର ସମୟ ବିନିଯୋଗ କଲେ । ଇଭେକ୍ସ ମାନ୍ଦିକମେଶ୍ଵର ଧରିଣ । ହଠାତ୍ ବିନେ ପ୍ରଣୟ ବାବୁଙ୍କ ଚେଲିଫୋର୍ ପାଇଲି । ଅକ୍ଟୋବର ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ସଂଯୁକ୍ତ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନୂଆ ସଂଯୁକ୍ତ । ପ୍ରଥମ କରି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜକ ଜଣେ ଜମି ଦେବଦାର । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସମୟରେ ପକାଶୁଣି ସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଅଫିସରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହ ପରିଚୟ ହେଲା । ସାମାନ୍ୟତା ନାୟକ । ପରେ ଶୁଣିଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ସାମାନ୍ୟତା ସଂଯୁକ୍ତ ନୂଆ । କେତୋଟି ଚେଲିଫିଲ୍ କରିଛନ୍ତି । ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଡାକ୍ତରୀୟ କୁହନ୍ତୁ ମହାନ୍ତି । ଜଣେ ବାୟକ ଭାବରେ ବଡ଼ି ମହାନ୍ତି ଜଣାଶୁଣା । କାହାଣୀ ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଟ୍ରାଟି ଗୀତ ଶୁଣାଇଲେ । ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥିଲେ ଅଭୁତ ମହା । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି । କାହାଣୀ କଣ କାଣିନି ସ୍ଵିପ୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନି, ଅଥଚ ଗୀତ କାମ ଶେଷ । ବିରକ୍ତ ହେଲି । ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକର ତୁନି ଢଳ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ଶୁଣିଲି ସମାନ୍ୟତା ସିନ୍ଦୂର ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । କାହାଣୀ ବାସ୍ତବ ମୋର । ଏ ସମସ୍ତ ଗୀତକୁ ନେଇ ମୋର କାହାଣୀରେ ସ୍ଥାନିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଇଚ୍ଛା ହେଲା ଫିଲ୍ମକୁ ଛାଡ଼ିଦେବି । ପ୍ରଣୟ କେଠାକ ଅନୁରୋଧରେ ରାଜି ହେଲି ।

କାହାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ କିଛିଦିନ ସମୟ ଦେଲି । ଅନେକ ଦିନ ତଳେ ଗୋପାଳ ଯୋଗେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ପାଇଁ 'ଭାଉଁ' ଶୀର୍ଷକରେ କାହାଣୀର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ତମତ୍ତାର ସେକ୍ସିମେଣ୍ଟର ଉପାଦାନ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେହି କାହାଣୀ ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର (ବାବି)ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ଵିପ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା । ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦୁଇଥର ସେ କାହାଣୀଟି ସ୍ଵିଟ୍ ଫ୍ଲୋରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପାରିନଥିଲା । ତମତ୍ତାର କଣେକ୍ କାହାଣୀର । ଦୁଇ ଯାକ, କଣେକ୍ ବିରଶାଳା ପିତାର ବହନ । କେବଳେ ଥିଲା ପାଳିତ, ବିବାହ ଅର୍ଥନିଷ୍ଟ, କେବଳେ ବାଧ୍ୟତାତତାରେ ନିଜ ବ୍ୟୁତ୍ପାଦ ସମାପତୀରେ ଏକ ଅସହାୟ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବାର ନାଟକ ପାଇଁ ଘରକୁ ନେଇଆସି । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାହାଣୀ ଅତି ରୋଚକ । ନିଶ୍ଚୟ ଅବସ୍ଥାରେ ନାୟିକା ସହ ନିଜ ଅକାଶରେ ଶାନ୍ତିରାଜ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ପରେ ନାୟକ ଅସ୍ଵାକାର କରେ । ନାନା ଘଟଣା ଦୁର୍ଘଟଣା ମଧ୍ୟରେ କାହାଣୀର ପରିସୀମା ହୁଏ ମିଳନାତକ ଭାବରେ । କାହାଣୀଟିରେ କେବଳ ତୁଳସୀ ଆଉ ତୁଳସୀ ।

ସେହି କାହାଣୀଟି ମୁଁ ଶୁଣାଇଲି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଗଲା । ପୂର୍ବରୁ ରେକର୍ଡ଼ ହୋଇଥିବା ଟ୍ରାଟି ଗୀତକୁ ସ୍ଥାନିତ କରାଗଲା । ଶୀର୍ଷକ ରଖାଗଲା 'ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେରାମ' । ଏକ ଚାରିଟିଲିପ୍ରାକର ରେକର୍ଡ଼ କରାଗଲା ।

ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଅରୁ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ କାଷ୍ଠି କରାଗଲା । ଲରେନ୍ଦ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟୁତ୍ପାଦ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଦୁଇବର୍ଷ ହେଲେ । ଅନ୍ୟତମ ନାୟିକା ଭାବରେ ନମ୍ରତା ଆପାଙ୍କୁ ନିଆଗଲା । ଓଡ଼ିଶାର ବହୁ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ମାନକେତନ ଓ କେକେ ସତ୍ୟା ଓ କେକେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଖୁବ୍ ତମତ୍ତାର କରିଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସମୟରେ ସ୍ଵିଟ୍ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ହାରଦ୍ଵାରୀୟ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ । ମୋ ପାଖରେ ଅନ୍ୟକିଛି ଖବର ନଥିଲା ।

ଦିନେ ହଠାତ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଙ୍କ ଫୋନକଲ୍ ପାଇଲି । ସ୍ଵିପ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ଓ ତା' ସହିତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ, ଏହା ପରେ ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଅରୁଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଫୋନ୍, ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କିଛି ସନ୍ଦେହ ମୋତେ ପାଇଁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ କିଛି ବୁଝିପାରିନଥିଲି, କେବଳ ପରେ ପ୍ରକୃତସତ୍ୟ ଫୋନ୍ କରି କାଣିଲି ତାଙ୍କର କେବଳ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଭିଜ୍ଞତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖି ଅଭିଜ୍ଞ ଥିଲେ । ମୋର ଏଥିରେ କିଛି ନାକ ପୁରାଇବାର ନଥିଲା । ସ୍ଵିଟ୍ କାମ ଆଗରେ ଚାଲିଲା । କିନ୍ତୁ ଅରୁ କିଛି ମାତ୍ରରେ ଅସବୁଧ ଥିବାର ତାଙ୍କ କଥାପାଠୀକୁ କାଣିଲି ।

ପରେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନା । ମୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପାଦ ବା ପାରମାନ୍ତ୍ରିକ ଅଶ୍ରୁଗ୍ରାହଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସମାପ୍ତ ହେବାପା ଆମକୁ ଅସମ୍ଭବ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ଭୁଲିଗଲି ଯେ 'ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେରାମ' ଶୀର୍ଷକରେ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଥିଲି ବୋଲି ।

କିନ୍ତୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ଡି.ଭି.ପରାରେ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ବେଳେ ମତେ ଲାଗିଲା ତା'ର ସ୍ଵିପ୍ଟ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲି, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିର ଶୀର୍ଷକ ଥିଲା 'ସିନ୍ଦୂର', ପ୍ରଯୋଜକ ଥିଲେ ପ୍ରଣୟ କେଠି । ପରେ କାଣିଲି ଅଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ପ୍ରଣୟ କେଠି । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ସେନ୍ଦ୍ର ସର ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର କୋଣସି ପ୍ରୋଫେସରଙ୍କ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିନଥିଲା । ତା'ର ପ୍ରସାରଣ ଚେଲିଫିଲ୍‌ରେ ହୋଇଥିଲା । ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିନ୍ତୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟି ସଫଳ ମନେ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର କାହାଣୀରେ ମୋ ନାଁ ନଥିଲା । ଭାରି ବାଧୁଲା ମତେ । (କ୍ରମଶଃ)

କର୍ମଚାରୀ

|| ଖାଲ ଜିପ ||

ତତ୍ପ୍ରୟୋଗକୁ ଯଦି ବି'କଣ ଅଭିନେତା କୁହାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ ବେଶ୍ ନିଖୁଣ ଭାବରେ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କିଛି ଦୂର ପଢ଼ିଆରେ ଦୁରାଟିଏ ବନପତ୍ର ସା'ଗେ ଓଷ୍ଠପତ୍ରକୁ ଦସି ଦସି ଯୋଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ବେଶ୍ କିଛି ପତ୍ର ପାଖରେ ଗଦା ହେଇଛି । ପଚାରିଲେ କହୁଛି :

ବର ସହିତ କନ୍ୟାକୁ ଏଇ ପତ୍ରମାନଙ୍କ କରିଆରେ ଏକାଠି କରୁଛି । ଅଥଚ ସେଠେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଏମିତି ନିଖୁଣ ଭାବରେ ଯେଉଁ କାମ ଯିବ କରି ଚାଲିଗଲି । କାହାର କୋଇଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ବଂଶୀଧର ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ସେ ମୁଣ୍ଡ କବିକୁ ଓହ୍ଲେଇବା ଜଣାଥିଲା । ଅଥଚ ସେ ଯୋର ତାଳରେ ବସିଥିଲେ କିଏ ତାଳର ମୂଳକୁ ହାଣ୍ଡୁଥିଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲା ଆଗକୁ ସିଏ ଏତେ ବଡ଼ କବି ହେବେ ବୋଲି ।

ଅନ୍ଧାରେ ସାବଧାନରେ ପାଦ ପକେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିଏ ଜାଣେ ଆଗରେ ଖାଲ ନଥିବ ବୋଲି ।

ଲେଖିଲା ବେଳକୁ କଲମରୁ କାଳି ସରିଗଲେ କିଏ ପେନ୍‌ସିଲର ମୁନ ଭା'ଗିଗଲେ ବିଚରା କବିଟିର ଲେଖିବାରେ ବାଧା ଆସିବ ନିଶ୍ଚୟ ।

ଯାହା ସ୍ଵରଣକୁ ଆସୁଥିଲା ସେସବୁ ଅଧାବାଟରୁ ହଳିଯିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ମୂଳ କବି ମୁଖର ହୁଏ

ତା'ର ଲେଖିବା ଅସ୍ତ କଲମ ବା ପେନ୍‌ସିଲରେ । ଖାଲ ଜିପ ସବୁ ବାଟ ଦେଇ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ଅଭିନୟ ହଇ କି କବିତା ଲେଖା କିୟା କାଠହଣା ।

♥ କବିତାଘର, ଗୁହାଳପଡା
ଫୋ: ନିମାପଡା, ପୁରୀ-୭୫୨୧୦୬
(ମୋ) ୮୯୧୭୨୭୦୫୫୭

ଡ. ରାଜକିଶୋର ପାଞ୍ଜ

|| ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ||

ଦୀର୍ଘ ହେଉ କି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଯାଏ ଆସେନା କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲେ ସେଥିରେ ।

ଥିଲେ ଅପୂର୍ବ ଅବଗାହନର ଆର୍ତ୍ତତା ଅଥବା ଆଲୁଅ ଓ ଆନନ୍ଦର ଅନ୍ତରଂଗତା ଆଉ କେଉଁଥିପାଇଁ ଝୁରି ହେବ ଯେ ଜଣେ !

ତା'ପରେ ସମୟ ସବୁ କି ନସବୁ ନଥିବ ହୁଏ କି ଦୁଃଖ ଶରତ୍ୟ ଶିଶିରକଣା ପରି ମିଳେଇ ଯାଉଥିବ ନିଶ୍ଚୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣର ପ୍ରେମରେ ନିରୁତା ଯିବା ଆସିବାର ଅସରତି କେଳାକାଳାରେ ।

♥ କୋଚପୁର, ଯାକପୁର-୭୫୫୦୦୮
(ମୋ) ୯୮୩୭୫୫୧୫୭୭

|| ତୁମେ, ମୁଁ ଓ କାଗଜତଳା ||

ପୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ତମେ କହିଲ, ତାଳ ବର୍ଷାରେ ଭିଜିବା ବାହାରେ କିନ୍ତୁ ବେଶ୍ କିଛି ସମୟ ଆଗରୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ବର୍ଷା ଆକାଶର ନାଳତମ୍ବୁ ଦେହରେ କିଏ ଜଣେ ଆଜି ଦେଉଥିଲା ଆମର ଭଲପାଇବାର ଚିକ୍ତିକି ଚଂଗ

ହେଉଥିଲେ ତୁମ ଶରୀରରେ ବିଭାବିତ ହୋଇ ତୁମେ ପାଳି ଯାଉଥିଲ ପୁଣି ସର୍ଜନୀନ ସ୍ଵିପ୍ଟରେ ସ୍ଵପ୍ନସିଦ୍ଧା ପ୍ରତିମାଟିଏ

ଫର୍ଦୀ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିବୁ କାଶତଣ୍ଡାର ହସ ଭଳି ପୁର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକ ମୋ ଭାବନାର ଝଙ୍କା ସେପାଖରେ ମୁହଁ କାହୁଥିଲେ ନାଲି, ନେଲି, କଳା, ଧଳା, ଫର୍ଦଫର୍ଦ୍ ମେଘ ଆଉ ତା' ଭିତରୁ ଯେମିତି ହାତଠାରି ତାକୁଥିଲା ମେଘ ଭିତରେ ସାଥୁ ହୋଇ ପହଞ୍ଚି ଯିବାକୁ ଚିକ୍ତିକି ପର ନେଇ ଅନୁତା କିଶୋରୀଟିଏ ଏକ ବର୍ଷା ଭିତରେ

ମୁଁ କହିଲି ତୁମେ କିଏ ? ତୁମେ କହିଲ 'ବର୍ଷା' କଳାମୁମ୍ବର କେଶରେ ରୁମ୍ବର କାହାର ପବନର ! ମେଘର ! ନା ପୁର୍ଯ୍ୟର ! ତୁମ ଦେହର ବାସ୍ନା ବି ଥିଲା ଆହୁରି ମାବକ ଭିକାମାଟିର ବାସ୍ନା ନୁହଁ, ଆହୁରି ତାକୁ ସତେ ଅବା ରତ୍ନସ୍ଵାତା ପ୍ରକୃତିର ପରାଟିଏ ତୁମେ !

ମେଘନମନ୍ଦତା ଭିତରେ ଧୋଇ ଦେଉଥିଲା ମେଘ ଆମର କହୁ କହୁରେର ସମ୍ପର୍କମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଦେହର ଉଷ୍ଣ କୟଳ ତଳେ ନିଶେଷ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ଯେମିତି ମୋର ସମଗ୍ର ସର୍ବା କାଟ, ପଟକ, ସ୍ଥାବର, କଂଗମାନେ ପ୍ରକଟିତ

♥ ବରୀ, ସିପୁଳିଆ, ବାଲେଶ୍ଵର
(ମୋ) ୮୯୧୭୩୪୬୮୨୨

|| ଅମୃତର ଶେଷ ପର୍ବ ||

ନକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ରାତ୍ରୀ ନଦୀର କଳରେ ଝଲିଥିଲା ତୁମ ମୁହଁର କହୁ ଅଧାର ଚାଲିଗଲା ରାତି ଆରପାଖକୁ କାଲି ମୁଁ ମନେ ପକେଇଥିଲି ତୁମକୁ !

ମାନସ ହଂସ ହେଉଛି ମରଣ ସମୁଦ୍ର ପାର ? ତାରିଆତ ଆନନ୍ଦ ସାଗର ଆଡୁହରା ପକ୍ଷୀ ସମୁଦ୍ର ଆରପଟେ ତୁମ ଘରର ପ୍ରକୋଷ ଦିଶୁଛି ସୁନାର କବାଟ ଝଲସି ଉଠୁଛି !

ଅନନ୍ତ ଚରଣ ତଳେ ମେଘ ପରି ନଈଛି ମୋ ମଥା ଘୋର ଶ୍ରାବଣ ବର୍ଷୁଟି

ବର୍ଷୁ ଆ, ବର୍ଷୁ ଆ ବର୍ଷା !

♥ ଶବ୍ଦଘର, ଗୋଡ଼ିସାହି, କଟକ-୭୫୪୦୦୬
ଫୋ: ୯୪୩୭୫୫୧୫୭୭୪

ରାହ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ! କହୁକହୁ ଧରି ମୋ ସହିତ ରହିଆସିଥିବା ମୋ ଆତ୍ମା ତୁମକୁ ନମସ୍କାର, ହେ ନିରବ ପାରାବାର

ରବ ଭାଗରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ ଫଳଭରି ବୃକ୍ଷ ଜୀବନର ପରମ ସତ୍ୟ ମୁଦୁଧର ସମୁଦ୍ର ହେଉଛି ପାର ମୁଁ ତୁମି ଅସୁତା, ମୁଁ ତୁମି ଇଚ୍ଛା !

ବାଲେଶ୍ୱର, ରବିବାର, ୨୬ ଜୁନ, ୨୦୨୨

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାତି ... (୫୩)

॥ ମନକୁ ମୋ' ଗଲା ଛୁଇଁ!! ॥

ପଢ଼ିଲି ଆଶାକୃ ପଢ଼ିଲି ବରଷା ମନକୁ ମୋ' ଗଲା ଛୁଇଁ, ସେଇ ଛୁଆଁ ମୋର ପ୍ରେମ ଚଉପଦି ଦେଇଗଲା ଚହଲେଇ ।

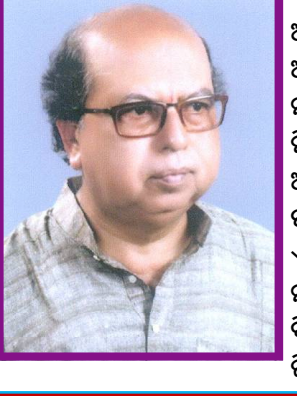
ବିପିନ ମହାନ୍ତି

ଗୁମୁଟି ଗୁମୁଟି ଭବା ବାଦଳତା ଲାଞ୍ଚୁଥିଲା ଆକାଶରେ, ବନ୍ଧା ପଢ଼ୁଥିଲା ମୋ' ମନ ସଜନୀ ତୁମ୍ଭେ ସାଥେ ଅନ୍ଧକାରେ, ମନ ଖେଳୁଥିଲା ଆକାଶର ଛାତି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ହେବାପାଇଁ ।

ଗାଉଥିଲା ବର୍ଷା ପାଉଁଶ ଗଲକ ଝୁମୁଟୁମି ସାରାଗାତି, ଭିଲୁଥିଲେ ଦୁହେଁ ସେ କେଉଁ ସ୍ୱପନ ଭରୁଥିଲା ଦେହେ ଚାତି, ଭବା ମେଘ ସାଥେ ଧାଇଁଥିଲା ମନ ସୀମା ସରହତ ତେଇଁ ।

ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି... (୯)

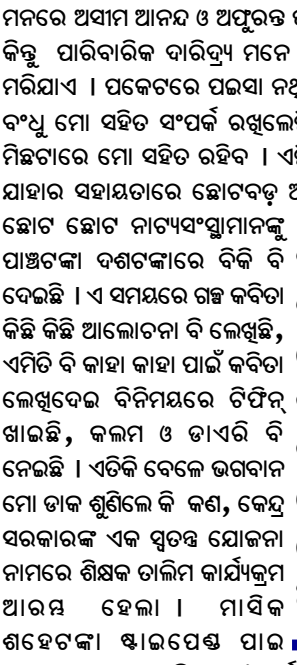

'ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି' ନାମକ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଯାହାକି ଆମ ମାଟିର ଜଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତମଣୀ ନାଟ୍ୟକାର ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ନାଟ୍ୟକୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସେ ନିଜ ଭାଷା ଓ ଭାବନାରେ ନିଜ ନାଟକର ସମାକ୍ଷାମୂଳକ ଆଲୋଚନା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲେଖିବେ, ଯେଉଁଥିରେ କେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତଥା କେଉଁ ସମସ୍ୟାର ଉଦ୍‌ଘାଟନରେ ସେ ଏଭଳି ଏକ ନାଟକ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଏବଂ ତାହା ଦର୍ଶକ ମହଲରେ କି ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ତାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଧୂଳି ପ୍ରିଣ୍ଟିଂର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ପୃଷ୍ଠାରେ, ଜିଣ୍ଡାସୁ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ସଂପାଦକ : ରମ୍ୟାମଣ, ସୁନ୍ଦରଫ, ବାଲେଶ୍ୱର-୨ (ମୋ) ୯୮୨୯୩୫୦୯୫୧

ଜିତୁ... କାହିଁକି ? ॥

ସେଦିନ ବ୍ୟୋମକେଶ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ସଫଳ ହେବାର ଆଶାବାଦୀ ଦେଇ ଫେରିଲି । ମନରେ ଅସାମାନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଓ ଅପୂର୍ବ ଭୟାବୁ । ରାତାରାତି ଯେମିତି ଶହଶହ ନାଟକ ଲେଖିବେଦି । କିନ୍ତୁ ପାରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ମନେ ପଡ଼ିଲେ, ଅଭାବ ଅନାଟକର ଚିତ୍ର ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ମନ ମରିଯାଏ । ପକେଟରେ ପଇସା ନଥିଲେ କେହି ପାଖ ପଶନ୍ତିନି ସେହି ନ୍ୟାୟରେ ମୋର ଅନେକ ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନା ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖିଲେନି । ଏକେତ ନାଟୁଆ, ଦୁଇଦେ ଦରିଦ୍ର, କିଏ କାହିଁକି ବା ମିଛଟାରେ ମୋ ସହିତ ରହିବ । ଏମିତି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ କେବଳ ମୋ କଲମ ମୋ ସାଥୀରେ ଥିଲା । ଯାହାର ସହାୟତାରେ ଛୋଟବଡ଼ ଅନେକ ନାଟକ ଲେଖିଲି, ଯାହାକୁ କେତେବେଳେ କେମିତି ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଟ୍ୟସଂଗ୍ରାମୀନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଦମଟଙ୍କାରେ ବିକି ବି ଦେଇଛି । ଏ ସମୟରେ ଗଢ଼ କବିତା କିଛି କିଛି ଆଲୋଚନା ବି ଲେଖୁଛି, ଏମିତି ବି କାହା କାହା ପାଇଁ କବିତା ଲେଖିବେଳେ ବିନିମୟରେ ଚିଫ୍ଟିନ ଖାଇଛି, କଲମ ଓ ତାଏରି ବି ଦେଇଛି । ଏଭଳି ବେଳେ ଭଗବାନ ମୋ ଡାକ ଶୁଣିଲେ କି କଣ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ନାମରେ ଶିକ୍ଷକ ଚାଳିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ମାସିକ ଶହେଟଙ୍କା ଖାଇପେଶ ପାଇଁ ସେଥିରେ ଯୋଗଦେଲି । ତା' ପୂର୍ବରୁ ଅବଶ୍ୟ ମାନନି' ଇଂଜିନିୟରିଂ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇ ଅର୍ଥାଭାବରୁ ଯାଇପାରି ନଥିଲି । ଯାହା ହେଉ ବୁଦ୍ଧବର୍ଷ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ଚାଳିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯୋଗଦେଲି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ନାଟକ ଲେଖିଲି, ସହପାଠୀମାନଙ୍କୁ ଚାହୁଁ ପୂର୍ବପରି ଥିବା ପରିହାସ ସହିଲି । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଲୁଚେଇ ଲୁଚେଇ ନାଟକ ଲେଖିଲି । ପିଅନକୁ ଶାତକରି ରାତିରେ ହଠାତ୍‌ରେ ନରହି ଲୁଚୁଥିଲେ ଶୋଭାବା ବାହାନା କରି ଲୁଚୁଥିଲେ ନାଟକ ଲେଖିଲି । ଏଭଳି ଜନ୍ମନେଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାମର୍ମୀ ନାଟକ 'କିନ୍ତୁ... କାହିଁକି ?'

ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ମୁଖା ପିନ୍ଧିଥିବା ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି, ଜଣେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ପୋଷାକ ଉପରେ ଘୋଡ଼େଇ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟବସାୟୀ ଆଉ ଜଣେ ନାଟିନିଷ୍ଟ ମୁଖାପିନ୍ଧା ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ନେତା, ଯେଉଁ ତିନିଜଣ ଏକାଠି ମିଶି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜ ସୁଭାବବଶତଃ ଯାବତୀୟ ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମେ ତ ଅଧିକ ପଞ୍ଚ ହେଉଗଲେ ମୋ ବାଚାଳାମିରେ । ପରେ ମତେ ପାଖକୁ ଚାଣିନେଇ ଆଉଁଷା ଆଉଁଷି କରି, ଗୋଲେଇ ଗୋଲେଇ କହିଲେ - ଆରେ କଣ ହେଲା, ମୋ ଚଳଚ୍ଚଳ ମୟୂରୀ କୁ କିଏ କଣ କହିଲାକି ? ଛିଣ୍ଡେଇ ନେଲାକି କିଏ ତା ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ ଚିକ୍‌ଚିକ୍ ପରଚିଏ ? ନେଉ, ଯେ ନେଉଛି ନେଉ, ମୁଁ ଆହୁରି ଗାଢ଼ ରଙ୍ଗର ପର ଖୋଜିଆଣି ଖଞ୍ଜିଦେବି ତମ ନରମ କୋମଳ ଦେହରେ । ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନି... ସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଏକୃତିଆ ଚମକ କରିବାକୁ ଦେବିନି ମୁଁ । ମୁଁ ତ, ତମ ପକ୍ଷପତ୍ତେ ଛାଇଭଳି ହିଁ ରହିଛି । କୁହ... ଘଟଣା କଣ, କାହିଁକି ତମର ଏତେ ଭିତର ଶୋକ ପୁଣି ଦୁଃଖ ! ହେଲେ ମୋ ପାଖକୁ ତ ଆସିବ, ଅଭାବତା କଣ କୁହ !

କହିବି ଆଉ କଣ, ଲେଖା ସମ୍ପର୍କରେ କଥା ଉଠିଲା ମାତ୍ରେ - ଏ ଘରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖଭାରରେ ନଇଁ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି... ହେଲେ ସଞ୍ଜ ଭାଇ ପାଇଁ ସେଇ ଓଦା ମନ କାହାର ରହୁନି କାହିଁକି ? କେଜାଣି ମା' ଯଦି ନିଜ ଭଗତର ସମ୍ପର୍କକୁ ନେଇ ଭିତରେଭିତରେ ସଞ୍ଜ ଭାଇ ପାଇଁ ଓଦା ହେଉଯାଉଥିବେ - ହେଲେ ବାପା ସେ ଦିଗକୁ କଣେଇ କରି ବି ଉଡ଼ିବାର ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରୁନି ।
: ଏଭଳି ଅଭିଯୋଗ ତମେ ଆଗରୁ ହିଁ ମୋ ସାମନାରେ ବାଡ଼ିବ । ହେଉଅଇପାରେ ବାପା ଓ ମା' ଏମିତି ଆଚରଣ ଆଚରଣ ଆଚରଣ କରି ନକରିପାରିଲା ଭଳି ହେଉ ଓ କାରଣ ଥିବ । ଯୋଉ କାରଣକୁ ଏ ଯାବତ୍ ଆମେ ଜାଣିପାରିନେ ।
: ଯାହେଉ ସେସବୁ ମୁଁ କିଛି ଜାଣିନି । ହେଲେ ମୁଁ ଆଉ ପରଦା ପଛପଟେ ଲୁଚି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନି । ମା ଆଜି ଆସିଲେ ସେ ପରଦାକୁ ଆଡ଼େଇ ଚାକ ସାମନାରେ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଛିଡ଼ାହେବି ଓ ପଛରିବି - କଣ ସବୁ ଏଠି ଚାଲିଛି । ତମେମାନେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ ହେଲେ ଆମ ଉପରେ ଗୋପନୀୟତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ କାହିଁକି ? ଦେଖା ଉଲାଟ ଚମେମାନେ ନା... ହେଲେ ଆମେ ବି ଏ ସୁଗର ପିଲା । ସବୁ ଆବରଣର ଖୋଲିବା ମଞ୍ଚ ଆମକୁ ବେଶ୍‌ ଜଣା । ଉଠିଲେ ସୁଟି, ମାଣି ଓ ପାତାଳକୁ ଖୁନ୍‌ଭିନ୍‌ କରି ଖୋଲୁଥିବା ଜିନିଷକୁ ସହଜରେ ଓପାରି ଆଣିପାରିବୁ ଆମେ । ତମେମାନେ ଆମକୁ ବୋକା ବନାଇଛ ନା... ଦେଖିବା... ଏଣିକି କିଏ କେତେ ଉଲ୍‌ଲାଇ ଆଉ ଧୁଇଁ ।
ଅଧିକ ବିରକ୍ତ ବିରକ୍ତ ଦିଶିଲେ । ସହଜରେ ତ' ସେ ଶାନ୍ତ ସରଳ ମଣିଷଟିଏ । କଥାବାର୍ତ୍ତା ଚାଳକ ଶୁଦ୍ଧ ଶାଳୀନ ଓ ଭଦ୍ରତାପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଣୁ ସେ ବୁଝେଲେ ଭଳି କହିଲେ - ବାରମ୍ବାର ସେ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ କଥାମାଳି କରିଛ ଯେ, ହେଲେ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ କଣ ଅଛି ? ଯଦି କିଛି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚିତ ଭାବିଚିତ୍ତ ହିଁ କର ।
: ଭାବିଚିତ୍ତ କରିବା ସମୟ ଗଢ଼ିଗଲାଣି । ଉଲ୍‌ ଆମେ ଦି'କଣ ମାମୁଳ ଘରକୁ ଯିବା । ମତେ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି ସେଇଠିକୁ ଗଲେ ସବୁ ରହସ୍ୟ ସାମନାକୁ ଆସିଯିବି ।
: ଯିବା ଯଦି ଯିବା, ହେଲେ ମା' କ ବିନାଅନୁମତିରେ କୁଆଡ଼କୁ ଯିବାତା ଠିକ୍ ହେବନି । ସେ ଆସନ୍ତୁ, ଚାଲୁ ପଛରି ତମେ ତମ ଗଭ୍ୟ ସୁଳୁ ଯାଅ ।
: କାହିଁକି ତମେ କଣ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବନି କି ? ଏତେ ଏକୃତିଆ ବା'ରା ମଣିଷ ତମେ ବୋଲି ମୁଁ ଆଜି ହିଁ ଜାଣିଲା । ମୋ ମନ ତ' କହୁଛି ତମେ

ସୁକାନ୍ତି ନନ୍ଦ

♥ ଗୁଡ଼ିଆ ସାହି, ପୁରୀ-୭୫୨୦୦୧
ମୋ : ୮୩୩୯୦୦୨୬୫୮

ସରରେ ଗୋଳମାଳିଆ ଲାଗୁଛି... ଏ ସମୟ । ଭାଗ୍ୟ କି ଭଗବାନ...

କାହା ଉପରେ ଆସୁ ରଖିହେଉନି । ଭୁଲଟି ପ୍ରିୟ ମଣିଷଙ୍କ ଛିନ୍ନଚିତ୍ର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭାବିଲେ ଛିଃ ଲାଗୁଛି ଘର... ସଂସାର, ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ । ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧୂମେଇ ଗଲାଣି । ଭଗବତ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ବି ଆଉ ଆସୁ ନାହିଁ । ଯାହା ଘଟିବ... ପୂର୍ବ ଭଳି ହିଁ ଘଟିବ । ଲୁହ ଭିଜା ଆଖି ଆଉ କୋହ ଭରି ଛାତିରେ ସବୁ ଅଭାବନୋଧକୁ ଜାକି ନେଇ ରୁପାପୁ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ଦୂର କରିପାରୁନଥିବ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବହଳ ଅନ୍ଧାରକୁ । କିଛି ଯଦି ମୁଁ ନକରିପାରି ନିଜ ଭିତରର କୁଟାଳବନ୍ଧନ ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ହେଇ ରହିବି ତେବେ ଏଠି କାହିଁକି ଯୋଉଠି ହେଲେ ବି ତ ଥୋଇ ପାରିବି ମୋର ଅଧର୍ମ ପାଇଁ !
ଠିକ୍ ଅଛି... ତୋ ଓଠରେ ଦବି ଯାଉଥିବା ଭାଷା ଯଦି ମୋର ନୁହେଁ, ମୋ ଆଖିର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଲୁହର ହ୍ରଦ କାହିଁକି ତୋର ହେବ ? ତୁ... ଥା... ମୁଁ ଯାଉଛି ଅଧିକ ସାଙ୍ଗରେ । ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଦେଲି, ଗୁହାଟା କଲି, ମୁଗୁଣି କଲି ବି ତତେ..., ତଥାପି ତେତା ଆଉ ତୁ ତେତା ଶୂନ୍ୟ !
କେଜାଣି କୋଉ ସମୟକୁ ତୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ... ! କୋଉ ପ୍ରିୟ ମଣିଷର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଛୁ... ! କେବଳ ମୁଁ କାହିଁକି, ସମସ୍ତେ ବି କାଣିଟି ସମୟ କାହାର ନୁହେଁ, ଶିଶୁ ସୁଦୃକ ଅବା ଦୁଃଖ । ତଥାପି ତ ସମକାଳୀନ ବିଷା ଓ ସମର୍ପଣ ଭାବ ମଣିଷକୁ ଲକ୍ଷ ସ୍ତଳରେ ପହଞ୍ଚାଇଦିଏ !
ହେବ କୋଉ ଲକ୍ଷ୍ୟସୁଳୁ ମନ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଉଠିବି କିଲେ, ବୁଝିପାରୁନି ମୁଁ ।
ଉଲ୍‌ଲି ତ' ଉଲ୍‌ଲି ସାବକାଳ ଗତିରେ ସମୟ । ଗୁଗୁନି ଗୁଗୁନି ତା ଛାତି ରକ୍ତାକ୍ତ ହେଲେ ବି ସେ ଉଲ୍‌ଲି । ତା' ଠାରେ ନୂଆ କିଛି ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ କି ବାରମ୍ବାର ମୁକୁଳିବାର ମହତ୍ତ୍ୱେ ଶିଖିବି ବି ।
ତେସାର ଉପରେ ନିର୍ବିକାର ଭାବେ ବସିରହିଥିଲି ମୁଁ । ଲେଖାର ସାରା ସର୍ବାଙ୍ଗରେ ମୋ ଅନୁପମ ଆଖି ଗୁରେଇ ଆଣିଲି । ଭାବିଲି କେତେଦିନ ଏମିତି ପ୍ରହସନ ଉଲ୍‌ଲିଥିବ । ତାହାର ଆସିବେ କିଛି ସମୟ ଭାବିବେ ରୋଗୀକୁ ଝାଁ । ଔଷଧ ଓ ଉଷ୍ଣକମ୍ପନର ପୁଣି ଗୋଟେ ଲମ୍ବା ଚାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଉଲ୍‌ଲିସେ ଯାହାର ଫଳାଫଳ ଶୂନ୍ୟ ଓ ସହଜ ଶୂନ୍ୟ । ଏମିତି ଧାରାବାହିକ ଶୋକାଳୁଳ ନାଟକ କେତେଦିନ ମଞ୍ଚକୁ ହେଇ ଉଲ୍‌ଲିଥିବ !
ନା ମସ୍ତବଦ୍ କାରଣଟିଏ ଲେଖା ମନଚଳରେ ଯେ କାଳକୁଳି ହେଇ ରହିଛି ଏ ଧାରଣା ମୋର ଠିକ୍, ନିହାତି ଠିକ୍ । ସେ କାରଣର ହେତୁ ଓ ମଞ୍ଜୁଳ କେହିକେହି ଜାଣିଛନ୍ତି ବୋଲି ବି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ । ହେଲେ ସେମାନେ କିଏ ? କାହିଁକି ନିଜକୁ ଆଧୁନିକ ଭାବେ

ରଖୁଛନ୍ତି ? କଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଏତେ ନିର୍ବିକାର ଭାବ... ଶୋକଦୃଶ୍ୟ ଆଖିର ଝହଣା ? ମୁଁ ସୁର ନିଶ୍ଚିତ ହେଉଗଲି ମାନେ ପରଶ ପରଶ ମାଟିତଳେ ପୋତି ହେଉରହିଥିବ ପରଦା ପଛର କାହାଣୀକୁ ଖୋଜି ଚାଡ଼ି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହେଲି । ମତେ ଲାଗିଲା - ଲୁଚା ଛପା କିଛି କାମ ନକଲେ ହୁଏତ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ କାରଣଟିକୁ ଆଲୁଅ ଆଡ଼କୁ ଆଣିପାରିବିନି । ଏବସୁ ପାଇଁ ମନେମନେ ମୁଁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ତିଆରିଲି ଓ କିଏ କୋଉ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉପାରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧ ସାବଧାନତାର ସହ ଆଖି ଆଗରେ ରଖିଲି ।
ପିଲାବେଳର ଧୂଳିକାଳି ଓ ବୋହୂବୋହୂକ ଖେଳପରି ମୋ ଚିନ୍ତାଧାରା ମାମୁଲି ହେଲେ ବି ମୁଁ ଦୃଢ଼ ରହିଲି ଯେ ଏମିତି କିଛି କାମ ବାମ ଦ୍ୱାରା ଗତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଅଭାବକାଳ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ସାମନ୍ତକୁ ଆଣିବି ଓ ବୋଷାକୁ ଦଣ୍ଡ ତ' ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ।
ହେଲେ ପାରିବି ତ' ମୁଁ... !
ଏଯାଏଁ ବି କୋଉପଟର ତ ମୁଁ ହେଉପାରିଲିନି । କେତେବେଳେ ମା' ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁ ରଖୁଛି ତ ମାମୁ ମାରିଲୁକ୍ ସେ ସ୍ତରରେ ବସେଇ ପାରୁନି । କେବେ ପୁଣି ମାମୁ ମାରିଲୁକ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ତ ବାପା ମା'କୁ କାହିଁ କେତେ ତଳକୁ ଧସେଇ ନେଉଛି । ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହ ମୋ ଭାବନାର ଭାରସାମ୍ୟ ରଖିପାରୁନି ମୁଁ । ନିଜ ମନକୁ ତ ବାରମ୍ବାର ପଛଭୁଲି - ଯାହା ମୁଁ ଭାବୁଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖେଇ ପାରୁନି କାହିଁକି ?
କୁମାଣୀ ବାଚାଳ ହେଉଯାଉଥିଲି ମୁଁ । ଆନମନା ବି ହେଉଯାଉଥିଲି ସହସ୍ର ଆଶଙ୍କାକୁ ନେଇ ।
ପିଲାବେଳେ ତ ଏମିତି ଅସାମାନ୍ୟ ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତି ଆସେ - ଯାହାକୁ କି ମୁଁ ସମାଧାନ କରିପାରୁନି । ଏଣୁ ବାଧ୍ୟହୋଇ ଦୌଡ଼ିଯାଏ ଆମ କଳକାରୀର ଅଧିଷ୍ଠାଣୀ ଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ । କାହିଁକି କେଜାଣି ମନ୍ଦିରର ପ୍ରଥମ ପାହାଚରେ ପାଦଦେବା ମାତ୍ରେ ଦେହ ଶିରଶିର ହେଉଯାଏ । ଆଖୁର ବୋହିପଡ଼େ ଅମାଳିଆ ଲୁହ । ଗୁରୁଗମନ ସ୍ତରରେ କିଏ ଯେମିତି କାନପାଖରେ କହେ - ସୁନା ପିଲାଟା ମୋର, ବ୍ୟସ୍ତ ହ'ନା, ଆଖୁରୁ ଲୁହ ପୋଛିଦେ, ସବୁ ଠିକ୍ ହେଉଯିବ ।
ଅରେ ମୋ ରଚନା ଖାତା ହଜିଯାଇଥିଲା ଯେ, ସାହସ୍ୟ ଦିବିକ ମାତୁଳ ମନେପକେଇ ମୁଁ ଥିବି ଉଠିଥିଲି । ସ୍କୁଲ ବାହୁଆ ଦେବୀ ମା'କୁ ଗୁହାଟା କରି କହିଥିଲି - ମା' ମୋ ରଚନାଖାତା ଖୋଜିଆଣି ଦିଅ । ନଚେତ୍ ସ୍କୁଲରେ ଦିବି ଆଜି ମତେ ଦରମଲା କରିଦେବେ । ଘରେ ବା କୋଉ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବି... ବିଦି ମାରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମା' ଜାଣିଲେନା' ପୃଷ୍ଠି ପ୍ରକୟ କରିଦେବେ । କହିବେ ଅପାତ୍ରରେ ଦାନ ଭଳି ପାଠ ପଢ଼ା ତୋ ଭାଗ୍ୟକରେ ନାହିଁ । ଏତେବେଳେ ହଜୁଲି କାହିଁକି ଯେ ତୁ । ପାଟିଲାମି ଦେଖେଇଦାନ ବି ଦାମାଆଏ । ପୂର୍ବଦିନ ତୁ ବହିପତ୍ର ସକାଡ଼ି ରଖୁଛୁ କାହିଁକି ? ଲେଖା ତୁ ଏମିତି ନୁହେଁ ? କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ମଲାଟ ମତେଇ ସକାସକି କରି ସେ ବହିପତ୍ର ରଖିଛି । ଦେଖୁଛୁ ନା ନାହିଁ ଯେ ? କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ ଭଳି ସବୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମରେ ହିଁ ରହିଥାଉଛି ସେ । ମୁଁ ଠିକ୍ ଜାଣିଛି ତୋ ହାତରେ କିଛି ବି ହେବନି । (କୁମାଣୀ)

ଛୋଟ ଗଳ୍ପ ଚରିତ୍ରହାନୀ

ନୂଆ କରି ଭଗତରେ ରାହିବାକୁ ଆସି ଅଶ୍ରୁଲେଖା, ଲେଖା ପାଇଁ ଦୃଶ୍ୟ ସାଗରୁ ଥିଲା, ନୂଆ ନୂଆ ରିପୋର୍ଟର କାମ କରୁଛି ତ ବିଶେଷ ଖବର ସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ ଭାବି ଛାଡ଼ ଉପରକୁ ଉଠି ଆସିଲା ଅଶ୍ରୁଲେଖା, ବାମ ପଟକୁ ବି ଚାରି ଘର ଛାଡ଼ି ବିବାଟ ନହେଲେବି ମାଧ୍ୟମ ଧାରଣା ଠିକ୍ କୋଠାଟିଏ, ଆଉ ଠିକ୍ ଆଗକୁ ବଡ଼ କୋଳିଆ ବରଗଛ ଠିଏ, ଆଉ ବରଗଛ ତଳେ କାରିଗୋଟାଳି ଝିଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଉପର ଠିଆ ହୋଇ ଦରଦୁହା ମଣିଷ କଣେ ଚହେଇ ଏକଲୟରେ, ଅଶ୍ରୁଲେଖାକୁ କିଛି ସୁରାକ ମିଳିଗଲା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଭାବି ଏକଲୟରେ ସେଇ ଅଡ଼କୁ ଚାହିଁ ମନ ଓ ହୃଦୟ ଦେଇ ମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଉପର ଠିଆ ହୋଇ ଦେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳି ଯାଉଥିଲେ ଆଉ ଅନ୍ଧାର ମାଟିଆପୁଥିଲା ଓ ପକ୍ଷମାନେ ବସା ଫେରନ୍ତା ହେଉ ହୋଇ କାରିଗୋଟାଳି ମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଆଉ ସେଇ ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ଚେହେରାକି ଅପସରି ଯାଉଥିଲା, ଏତେ କହି ଅଶ୍ରୁଲେଖା ବି ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଉଠିଗଲେ ପଶିଗଲା । ବିଭିନ୍ନ ଭାବନା ଭିତରେ ଆଖୁକୁ ନିବ ନଥିଲା ତାର, କେମିତି ସକାଳ ହେଲେ ସେ ତା ଆଖୁ ଓ ପ୍ରଶ୍ନର ସଶିଶ୍ରୁ କରି ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରିବ ଭାବୁଥିବା ।
ସତରେ ଅଶ୍ରୁଲେଖା ଅଧ ଅଧ ଶୀତରେ ସକାଳୁ ଛାଡ଼ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟି ପହଞ୍ଚେଇ ଯାହାକୁ ଖୋଜୁଥିଲା ତାକୁ ପାଇଗଲା । ପୁରା ଖୋଲା ଦେହରେ କଣ ସବୁ ଛାଡ଼ ଉପରେ କରୁଥିଲେ ସେଇ ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ଲୋକ ଜଣକ ଆଉ ଅରକୁ ଥର ଆଗ ପଟକୁ ଆସି ବରଗଛ ତଳକୁ କଣ

ଫିଲୁଥିଲେ । କଣ ବୋଲି ଜାଣି ହେଉନଥିଲା ହେଲେ କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁରୁର ସେହି କାରିଗୋଟାଳି ବଳ ଝିଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସବୁ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ ତ ଚିନିଚାଲାକୁ ଚଟାପଟ ଆସି ସେହି ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ଲୋକ ତଳେ ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ କୋଠାଟିଏ, ଆଉ ଠିକ୍ ଆଗକୁ ବଡ଼ କୋଳିଆ ବରଗଛ ଠିଏ, ଆଉ ବରଗଛ ତଳେ କାରିଗୋଟାଳି ଝିଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଉପର ଠିଆ ହୋଇ ଦରଦୁହା ମଣିଷ କଣେ ଚହେଇ ଏକଲୟରେ, ଅଶ୍ରୁଲେଖାକୁ କିଛି ସୁରାକ ମିଳିଗଲା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଭାବି ଏକଲୟରେ ସେଇ ଅଡ଼କୁ ଚାହିଁ ମନ ଓ ହୃଦୟ ଦେଇ ମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଉପର ଠିଆ ହୋଇ ଦେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳି ଯାଉଥିଲେ ଆଉ ଅନ୍ଧାର ମାଟିଆପୁଥିଲା ଓ ପକ୍ଷମାନେ ବସା ଫେରନ୍ତା ହେଉ ହୋଇ କାରିଗୋଟାଳି ମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଆଉ ସେଇ ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ଚେହେରାକି ଅପସରି ଯାଉଥିଲା, ଏତେ କହି ଅଶ୍ରୁଲେଖା ବି ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଉଠିଗଲେ ପଶିଗଲା । ବିଭିନ୍ନ ଭାବନା ଭିତରେ ଆଖୁକୁ ନିବ ନଥିଲା ତାର, କେମିତି ସକାଳ ହେଲେ ସେ ତା ଆଖୁ ଓ ପ୍ରଶ୍ନର ସଶିଶ୍ରୁ କରି ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରିବ ଭାବୁଥିବା ।
ସତରେ ଅଶ୍ରୁଲେଖା ଅଧ ଅଧ ଶୀତରେ ସକାଳୁ ଛାଡ଼ ଉପରେ ଦୁଇଟି ଦୃଷ୍ଟି ପହଞ୍ଚେଇ ଯାହାକୁ ଖୋଜୁଥିଲା ତାକୁ ପାଇଗଲା । ପୁରା ଖୋଲା ଦେହରେ କଣ ସବୁ ଛାଡ଼ ଉପରେ କରୁଥିଲେ ସେଇ ମଧ୍ୟବୟସ୍କ ଲୋକ ଜଣକ ଆଉ ଅରକୁ ଥର ଆଗ ପଟକୁ ଆସି ବରଗଛ ତଳକୁ କଣ

ଭାବୁ ଭାବୁ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ, ଅଧକ୍ଷୟୀ ଲାଗୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ କହୁଥିଲେ, ଆମେ ଦୁହାଁ ଦୁହାଁ ଦୁଇଜଣ ମାତ୍ର ଏଠାରେ ବହୁ, ପିଲାମାନେ ବାହାବୋଗା ହୋଇ ଯିବ ଯାହା ଚାକିରା ଜାଗାରେ, କେତେବେଳେ କେମିତି ଆସିବି, ଆପଣ କିଏ ? କଣ କାମ ଥିଲା କି ସାର୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ ?
ସେତେବେଳକୁ ଅଶ୍ରୁଲେଖା ଭିତରେ କମ୍‌ମାନ ଅସବୁ, ତଥାପି କହିଲା, ମୁଁ ଜଣେ ରିପୋର୍ଟର ତ, ମଉସାକ ବିଷୟରେ କିଛି ଲେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି, କାରଣ ଏଇ କେତେ ଦିନ ହେଲାଣି ତାକୁ କରି ଗୋଟାଳି ମାନଙ୍କ ସହ... ହେବ କେହି ଏଭଳି କହିଛି ଅଶ୍ରୁଲେଖା ମାଉସା କଥା ଛଡ଼େଇ କହୁଥିଲେ କାହିଁ କହୁଛୁ ଝିଅ ଚାକ ପ୍ରକୃତି ପରା ସେମିତି..
କଥା ଛଡ଼େଇ ଅଶ୍ରୁଲେଖା କହିଲା କେମିତି ?
ତ ମାଉସା କହିତାଲିଥିଲେ କାହିଁ କହୁଛୁ ଝିଅ, ବସ କି ଟ୍ରେନରେ ଗଲାବେଳେ କୋଉ ଝିଅ ଦେଖୁ ଯଦି ଠିଆ ହୋଇଥିବେ, ନିଜ ବିଟ ଚାଲୁ ଦେଇ ଠିଆ ହେବେ, ବକାରେ କୋଉ ଝିଅ ଯଦି କିଛି ବିଦୁଥିବ ତାର ବିଦୁ ହୋଇପାରୁନଥିବ ତ ତାକୁ ସବୁତଳ କରି ଆଣିବେ, ଏଇ ଦେଖୁନ ଦାସୀକି ପାଇଁ କୋଉ ଝିଅର ବାପ ବିଲୁ ହୋଇପାରୁନଥିଲା ତ ସବୁ କିଣି ଆଣିଛନ୍ତି ତାକୁ, ପୁଣି କୋଉ ଝିଅ ଦେଖୁ ଯଦି ପାଠ ପଢ଼ିପାରିନି ଅଭାବରୁ ତାକୁ ଆଣି, ଘରେ ରଖି ପଡ଼େଇବେ, ଆଉ ଏବେ ତ କାରିଗୋଟାଳି ଝିଅ ବୋହୁକୁ ଦେଖୁ ତାକୁ ସବୁ କୋଡ଼ା, ଘରେ ଯାହାସବୁ

ତବାଡ଼ି ଥିଲା ଦେଇ ସାରିଲେଣି, ପୁଣି ସବୁ କଣ ଖୋଜି ରଖୁଛନ୍ତି, ଚାକ ସର୍ଦ୍ଦାର ଆଜି ଆସି କଥା ହୋଇ ଯାଇଛି, ଆସିବି ନେଉଯିବ ।
ଛେପ ଡୋକି ଅଶ୍ରୁଲେଖା ମନେ ପକାଉଥିଲା ଆଜି ସକାଳେ ଦେଖୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ, ତ ହଉ ମାଉସା ମୁଁ ଆସୁଛି କହି ଯିବାକୁ ବାହାରିଲା ଅଶ୍ରୁଲେଖା ତ ମାଉସା ପଚାରିଲେ ହେଲେ ଆପଣ କାହିଁ ଆସିଥିଲେ କହିଲେନି ତ ?
ଅଶ୍ରୁଲେଖା କହିଥିଲା, ସାର୍‌ଙ୍କର ଗୋଟେ ଉତ୍ତରଭିନ୍ନ ନେବା ଥିଲା ତ ମାତାମ, ହଉ ଏବେ ମୁଁ ଆସୁଛି ପରେ କେବେ ଆସିବି କହି ଉଠୁଥିଲା ଅଶ୍ରୁଲେଖା ତ ସାର ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ତା' ନ ପିଲି କେମିତି ଚାଲିଯିବେ କହିଥିଲେ ଆଉ ମାତାମ ତା ବସାଇ ବସାଇ କହୁଥିଲେ ଆମକୁ ମଉସା ମାଉସା ତାକ ଝିଅ, ଝିଅ ନଥିବାରୁ ଦୁନିଆଁ ଯାକ ଝିଅ ପରା ପରାକୁ ନିଜ ଝିଅ ପରି ଲାଗନ୍ତି !
ଅଶ୍ରୁଲେଖା ଖାଲି ଶିରୋନାମା କଣ ରଖିବ ବୋଲି ଭାବି ଭୁମି ଉପରେ ନଖରେ ଗାଠ ଚାଣି ଚାଲିଥିଲା ।
♥ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ ୭୦୦୮୯୪୨୨୧୫

